

Érték vagy!—a szemléletváltó konferencia

„2020-ban indultunk, azóta sok dolog történt velünk, több is, mint amennyit reméltünk”— mondta nyitóbeszédében Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) szociális ügyekért felelős államtitkára, 2022. január 27-én, csütörtökön Budapesten, az immár második alkalommal megrendezett „Érték vagy!” konferencián. És, hogy mit hozott a kézzel fogható statisztikai adatokon kívül, a jelen alkalommal bejelentett V4-es közös nyilatkozat, nemzetközi összefogás mellett ez az elmúlt időszak? Egyértelműen szemléletváltást. Ahogy belépünk a Bálna impozáns, háromszintes épületébe, egy luxus divatmárka kirakatát rendezik épp, az első szinten lenyűgöző gasztronómiai környezet, mindenütt fine dining asztalok, a fejünkben valahogy olyan idegen lehetne mindez a milió, attól a témától, ami miatt jöttünk. Hiszen megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásáról szól a rendezvény. Pedig, ha az első-2020-ban rendezett - esemény után, amit nem kevésbé feltűnő helyen: a Várkert Bazárban tartottak, már tudhattuk volna: a kettő nagyon is működik együtt. Pedig nagyon-nagyon sok minden történt azóta. A szemléletváltás testközelből érezhető. Ülök a nézőtérben, az idén is varázslatos előadások után jönnek a külföldi előadók, és a tolmácgép már a fejünkön. Balra tőlem látom, hogy a maszk takarásában egy szemüveges, látássérült fiú nagyon küzd az eszközzel, egy pillanatra végigfut bennem, nem veszi-e tolokodásnak, ha segítek, de aztán kapcsolok, hiszen épp ez az Érték vagy! küldetése: lebontani ezeket a buta akadályokat. Úgyhogy a Covid-mizériával dacolva egyszerűen kiviszem a kezéből a tolmácgépet, és beállítom. Hálás. És akkor körbenézek a széksorok között, ahol fogyatékosággal élők és egészségesek ugyanolyan érdeklődve figyelik az eseményeket. A színpadon a paralimpiai sportolókat, vagy éppen a Magyar Posta vezérigazgatójának beszédét, aki külön kisfilmmel is bemutatja, miért és mennyire értékes munkatársaik nekik, a megváltozott munkaképességű dolgozóik, személyes történetek peregnek a Bálna fehér kivetítőjén és mindenkit vastaps köszönt. Jönnek sorra a cégek vezetői, előadnak, kerekasztalnál beszélgetnek, arról, hogy kiszámolható-e a gazdasági felelősségvállalás értéke? Vagy mit keres a versenyszférában a megváltozott munkaképességű foglalkoztatás? Megállna-e az élet nélkülük? A közösségteremtő értékükről. Minden olyan kulcsfontosságú kérdésről, üzenetről, ami egyre inkább evidencia. És az ember érzi: itt -ebben az igazán impozáns közegben –nemcsak, hogy nincsenek különbségek, hanem az érték ott van mindannyiunkban. Csak meg kell találni. A fogyatékosággal élők is önálló, önrendelkező tagjai a társadalomnak. Értéket adnak és nélkülözhetetlenek. Ma már nem elsősorban védett munkahelyeken próbálnak nekik „lehetőséget” találni, hanem a nyílt munkaerőpiac meghatározó szereplői is. Történt tehát valami 2020-ban, útjára indult egy elgondolás alapján létrejövő kezdeményezés. Annyi kellett hozzá, hogy valakinek eszébe jusson, aki a terveit valóra is tudja váltani. Fülöp Attiláról van szó.

Kun Viktória